

LONDON (Dagbladet): At rocke-gruppa Clash er i live, viste vokallisten Joe Strummer og hans fire kolleger i Drammenshallen nylig. Men var det Clash vi fikk se? Det vet vi ennå ikke. Fortsatt raser krigen om retten til å bruke det populære gruppenavnet.

Etter et opprivende oppgjør mellom gruppas opprinnelige hovedskikkelser, Strummer og Mick Jones, forlot Jones gruppa.

Jurister

Men Jones mener fortsatt han har rett til navnet. I disse dager jobber partenes respektive jurister på spreng for å nå en avklaring.

I mellomtida fortsetter Jones å kalle seg Clash når han opptre. Samtidig opptre Strummer, Paul Simonon og tre nye musikere under samme navn på turnéer i USA og Europa.

Gir blaffen

- Vi gir blaffen om Jones' advokat sier han er vokallisten Clash, sier Joe Strummer i et hovedoppslag i siste nummer av New Musical Express. I uforsonlige ordlag gjør han og Paul Simonon det klart at de ikke er interessert i noe kompromiss.

-Når du jobber i en gruppe kan du ikke gå omkring og la være å stole på de andre medlemmene samtidig som du vil være fullverdig medlem selv, sier Strummer.

- Jeg trodde han ville slutte av seg selv. Han måtte ut. Han oppfattet alt slik at vi forsøkte å lure ham.

Simonon forklarer at han i en lang periode før bruddet overhodet ikke snakket med Jones. De så hverandre bare på scenen. Strummer forteller hvordan det hele ble mer og mer håpløst før det endte med et brudd.

- Det kom til en utblåsning, men ikke av typen: Kom deg ut, din drittsekk! En lang stund tigget jeg ham om å komme på øvelser og så videre bare for å holde gruppa i live, men det gjorde bare alt verre.

Begeret fløt over da han engasjerte jurist. Da ba jeg ham dra til helvete og sa at han kunne skrive sangene sine sammen med advokaten sin...

Pop'en vil dø

Strummer og Simonon røper for øvrig stor tro på sin egen Clash utgave og rakker ned på alt som smaker av kommersiell pop, som for eksempel Culture Club, Michael Jackson og Police.

- Popen vil dø. Lenge leve opprørsrocken, som Strummer

uttrykker det.

- Hva er annerledes med Clash? spør intervjueren.

- Vi hører når det vi gjør er noe dritt. Derfor gir vi ikke ut noe dritt, og derfor kaster vi ikke bort tida for deg. Vi skal knuse gruppene som ligger på førsteplass, og vise at opprørsrocken (rebel rock) kan bli nummer én! sier Strummer og regner åpenbart med som sikkert at 1984 skal bli en slags renessanse for den punkrocken han selv var med å starte i 1976-77.

DRAMMEN (Dagbladet): To stoler i hodet og jeg innså at slaget om sjette rad var tapt. Drammenshallen var et syvende kaos av to generasjoner sunn ungdom og vandaler. Ånden fra -77 sto skrevet i knyttnever i sal og fra scene. The Clash var her.

Eller snarere Joe Strummer og The Clash. Sterk i stemme, utstråling og overbevisning, var det Joe Strummer midt på scenen som drev, ledet og bestemte farten.

Videoskjermer og de to nye, sinte unge menn på gitar måtte gi tapt for Strummers struttende energi.

London Calling åpnet konserten, og presenterte et sceneoppsett som ga så mye klubbstemning som overhodet mulig i en Drammenshall. Rått låt det, på alle måter. Og ujevnt.

Men det nye Clash er intet dårlig band. Langt ifra. Med buldrende trommer og rasende gitarer skaper de en verden fri for synthesizere og andre dist-raksjoner.

Energien er det ingen som kan ta fra Clash.

GUNNAR EIDE

INTERNASJONAL KONSERTDIREKSJON

DRAMMENSHALLEN

Torsdag 16. februar 1984 kl. 19.30

THE CLASH

KR. 120,-

FELT F

Rad

Nr.

10

Plass

Nr.

6

**Kjøpte billetter refunderes ikke
Fotografering / Båndopptak forbudt**